

Dette foresloges i det heromhandlede Lovforslag ændret til, at Afgifterne, for saa vidt Rekvirenten ikke er en offentlig Myndighed, skulde kunne fordres betalt inden Udpantningens Foretagelse.

Lovforslaget var ledsaget af følgende Bemærkninger:

Ved § 602, Stk. 1, i Lov om Rettens Pleje, jfr. Lovbekendtgørelse Nr. 212 af 1. Oktober 1936, er det paa samme Maade som tidligere i Lov Nr. 36 af 29. Marts 1873 om Udpantning m. v. og i Tilknytning til Retstilstanden forud for sidstnævnte Lov bestemt, at Afgifterne ved Udpantning ikke kan fordres forudbetalt. Med denne Regel har man endvidere stedse i juridicel og administrativ Praksis forbundet den videregaaende Følge, at der, saafremt Udpantningen bliver forgæves, saaledes at der ikke hos vedkommende Skyldner indkommer noget til Dækning af Afgifterne, ej heller bliver Spørgsmaal om senere at indfordre disse hos Rekvirenten.

Naar man saaledes har fritaget Rekvirenterne af Udpantningsforretninger for at bære nogen Risiko angaaende Skyldnernes Evne til at dække Udpantningsafgifterne, staar det i Forbindelse med, at det ekstraordinære Retsmiddel Udpantning navnlig er hjemlet med Hensyn til en Række klare Fordringer, hvis Inddrivelse man særligt har villet begunstige enten paa Grund af deres offentligretlige Natur — saaledes Stats- og Kommuneskatter samt talrige Afgifter og Ydelser til offentlige Myndigheder og Institutioner — eller af sociale Grunde, f. Eks. private Underholdsbidrag, fastslaaede eller godkendte ved Dom eller af Øvrigheden.

I de Tilfælde, hvor Udpantning foretages af Fogeden (vedkommende Underrettsdommerembede), er den omhandlede Regel i det hele rimelig og hensigtsmæssig, da den i Hovedsagen overflødiggør en tidsspildende Refusionsordning offentlige Myndigheder imellem med Hensyn til Smaaabeløb.

Naar Udpantningen derimod foretages ved Sognefogeden, hvilket er Tilfældet, naar ved Udpantninger paa Landet Fordringen ikke overstiger 200 Kr. og Genstanden for Forretningen ikke er fast Ejendom, ved Udpantning for Skatter, Afgifter og andre Ydelser til det offentlige dog uden disse Begrænsninger, medfører Regelen imidlertid, at *Sognefogderne*, hvis Virksomhed med Udpantninger vederlægges ved Oppebørsel af Udpantningsgebyret eller en Del deraf, *ikke faar noget Vederlag for de Forretninger, hvor Dækning for Afgiften ikke kan opnaas hos Skyldneren*. Under Hensyn til det Arbejde og Tidsspilde, der kan være forbundet med saadanne Forretninger, maa dette Resultat anses for mindre rimeligt.